

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/228/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213225215
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1213225215.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci navrhovateľa: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom J. XX, XXX XX U., zast. opatrovníčkou M. U., Y. proti odporkyni: J. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom J. XX, XXX XX U., zast. opatrovníčkou D. R., Y., o určenie výživného na manžela, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporkyni na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.08.2013 domáhal určenia výživného na manžela od odporkyne vo výške 25,- eur mesačne. V návrhu uviedol, že je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako žiadateľ o zamestnanie, aj ako žiadateľ o dávku v hmotnej núdzi. Od jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v Chorvátskej republike je nezamestnaný, pokúša sa zamestnať aspoň brigádnicky. Nemá žiaden príjem.

Navrhovateľ v priebehu konania neprevzal žiadnu z doručovaných zásielok súdu, podľa správy poštového doručovateľa na doručke je navrhovateľ na uvedenej adrese neznámy. Z výpisu z Registra obyvateľov súd zistil, že odporca má hlásený trvalý pobyt na adrese J. XX T. U.. Podľa správy Obvodného oddelenia PZ Podunajské Biskupice - Bratislava II zo dňa 28.12.2012, č. ORPZ-BAII-OPP4-33-869/2013 navrhovateľ s odporkyňou na adrese J. I.. XX T. U. nebývajú. Polícia vykonala opakované šetrenie na uvedenej adrese, taktiež v okolí v ubytovniach a penziónoch, avšak s negatívnym výsledkom. Polícia disponuje informáciou, že obaja sa zdržujú v Bratislave v mestskej časti Podunajské Biskupice, avšak z dôvodu ich častého sťahovania na iné miesta sa tieto osoby nepodarilo vypátrať a doručiť im zásielku.

Podľa výpisu zo Sociálnej poisťovne nie je odporca zamestnaný a nie je evidovaný ani ako živnostník v živnostenskom registri.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia pomoci v hmotnej núdzi navrhovateľ poberá dávky v hmotnej núdzi od 01.07.2013 a to nasledovne: od 01.07.2013 do 31.12.2013 vo výške 62,50 eur mesačne a od 01.01.2014 a trvá vo výške 61,60eur mesačne.

Podľa správy od prevádzkovateľov telekomunikačných služieb (mobilných operátorov) navrhovateľa má v ich databázach uvádzanú adresu J. XX U.. Spoločnosť Telefónica Slovakia, s.r.o. má navrhovateľa evidovaného v databáze, Slovak Telecom, a.s. uviedla, že navrhovateľ už nie je aktívnym zákazníkom

a spoločnosť Orange Slovensko, a.s. uviedla, že menovaného eviduje ako klienta, avšak SIM karta je v súčasnej dobe odpojená z dôvodu neuhradenia už poskytnutých služieb.

Súd zistil, že odporkyňa v taktiež bola vo výkone trestu odňatia slobody, pričom bola v C.. Podľa správy z ústavu menovaná má od 07.07.2010 prerušený trest a ako adresu udala J. XX T. U.. Z registra obyvateľov súd zistil, že odporkyňa má od 09.10.2006 hlásený trvalý pobyt v obci Ž. (bez udania adresy). Súd sa pokúsil doručiť písomnosti odporkyňi prostredníctvom Mestského úradu v Ž.. Mestský úrad Ž. súdu oznámil, že oznámenie o uložení písomností bolo zverejnené na úradnej tabuli mesta po dobu 15 dní od 04.03.2014 do 20.03.2014, v uvedenej dobe si zásielku nikto neprevzal.

Z výpisu zo Sociálnej poisťovne súd zistil, že odporkyňa nie je zamestnaná a nie je evidovaná ani ako živnostníčka v živnostenskom registri.

Navrhovateľovi ani odporkyňi sa nepodarilo doručiť žiadnu z písomností súdu na žiadnu známu adresu ich pobytu (bydliska), hoci sa o to súd opakovane pokúšal. Súd vykonal všetky dostupné úkony na zistenie pobytu účastníkov. Ani v súčinnosti s orgánmi polície, dostupnými registrami pobytu obyvateľstva v Slovenskej republike a Sociálnou poisťovňou, sa však súdu nepodarilo pobyt ani jedného z účastníkov zistiť. Súdu preto nezostalo nič iné, než konštatovať, že pobyt navrhovateľa ako aj odporkyne je neznámy a ustanoviť im v súlade s ustanovením § 29 ods. 6 O.s.p. pre toto konanie opatrovníkov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: sobášnym listom účastníkov, správou ÚPSVaR o priznaní dávky v hmotnej núdzi navrhovateľovi, výpismi zo Sociálnej poisťovne, výpismi z registra obyvateľov, správami mobilných operátorov, správou OO PZ Podunajské Biskupice, oboznámením pripojeného spisu sp. zn.: 9C/183/2013 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Účastníci uzatvorili manželstvo dňa 19.03.2005, ich manželstvo bolo zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v U. vo zväzku XX, ročník XXXX, na str. XX, pod por. č. XX.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 9C/183/2013 v právnej veci navrhovateľa Z. F.Ú. a odporkyne J. F., o rozvod manželstva, súd zistil, že z manželstva účastníkov sa narodili tri deti, všetky však ihneď po narodení boli dané na osvojenie. Pri poslednom narodenom dieťati sa navrhovateľ domnieva, že je uvedený v rodnom liste ako otec maloletého dieťaťa, avšak v rozhodnom čase pre počatie ako aj počas tehotenstva a narodenia dieťaťa sa nachádzal v C. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody bol navrhovateľ v čase od 30.11.2009 do 14.06.2013.

V návrhu na rozvod manželstva navrhovateľ uvádza, že ho odporkyňa od jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nekontaktovala, nevie uviesť, kde sa zdržuje, ich posledná spoločná adresa bola J. XX T. U..

Navrhovateľ vzal návrh na rozvod manželstva späť a súd uznesením č.k.: 9C/183/2013-41 zo dňa 02.12.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2014, konanie zastavil

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplýva, že za navrhovateľa ani za odporkyňu nebol v rozhodnom čase známy žiaden platiteľ poistného. Rovnako z potvrdenia ÚPSVaR vyplýva, že navrhovateľ od 01.07.2013 poberá dávky v hmotnej núdzi.

Podľa § 18 Zákona o rodine sú si manželia v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Životná úroveň obidvoch manželov má byť zásadne rovnaká. Táto požiadavka je odôvodnená ich rovnakým postavením v rodine a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností v manželstve. Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a končí sa smrťou niektorého z manželov. Zaniká tiež právoplatnosťou súdneho rozhodnutia o rozvode manželstva. V tomto prípade zaniká vyživovacia povinnosť medzi manželmi priamo zo zákona. Zo zásady, že každý z manželov má mať rovnakú životnú úroveň vyplýva, že manžel, ktorý má vyššie realizovateľné príjmy, má vyživovaciu povinnosť voči manželovi, ktorý tieto príjmy nemá buď vôbec, alebo ich má nižšie, pretože zmyslom vyživovacej povinnosti medzi manželmi <. je vyrovnanie životnej úrovne ich oboch. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní dobrovoľne, súd na návrh druhého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká.

Súd v konaní nemal preukázaný rozdiel v životnej úrovni účastníkov - manželov v takom rozsahu, aby bolo dôvodné priznať výživné navrhovateľovi. Súd má za to, že životná úroveň oboch účastníkov je veľmi nízka, pohybuje sa na hranici hmotnej núdze. Navrhovateľ nepreukázal, že by odporkyňa mala nejaké príjmy alebo že by majetkové pomery odporkyne odôvodňovali určenie vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi. U žiadneho z účastníkov nebol zistený hodnotnejší majetok ani príjmy.

Vyživovacia povinnosť manžela sa odlišuje od vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Rodič je povinný si v minimálnom rozsahu plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom aj pokiaľ by nemal príjem, inak v takom rozsahu, aby životná úroveň detí dosahovala jeho životnú úroveň, vyživovacia povinnosť rodičov má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov. Naopak manželia majú vyživovaciu povinnosť v takej miere, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Len samotný nízky príjem jedného z manželov bez kumulatívneho naplnenia podmienok skutkovej podstaty stanovenej v § 71 Zákona o rodine nezakladá nárok na výživné voči druhému manželovi. Na rozdiel od výživného pre deti, nie je stanovené minimálne výživné pre manžela, ktorý by bol tento povinný platiť bez ohľadu na príjmy, resp. aj v prípade neexistencie príjmov alebo nemajetnosti.

V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že nie je v schopnostiach a možnostiach odporkyne prispieť navrhovateľovi na výživu. Vzhľadom na to, že neboli u odporkyne preukázané také príjmy alebo majetkové pomery, na základe ktorých by jeho životná úroveň (ekonomické zdroje) presahovala životnú úroveň navrhovateľa, súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, veta prvá O. s. p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca ako úspešný účastník konania má právo na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli. Vzhľadom k tomu, že súd nezistil na strane odporcu preukázateľný vznik trov konania, resp. odporca si ich neuplatnil, o trovách konania rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa týka poplatkovej povinnosti, navrhovateľka bola oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4, ods. 2 písm. e) Zák. č. 71/1992 Zb. Vzhľadom na výsledok sporu, podľa § 2 ods. 2, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež do poplatku oslobodený. V danom prípade bol odporca úspešným účastníkom, preto súd v rozhodnutí vo veci samej tohto nezaviazal na zaplatenie súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd

Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.